

විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය පිළිබඳ
සමාජවාදී විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

Sinhala Usage of the Twentieth Century: A Sociolinguistic Study

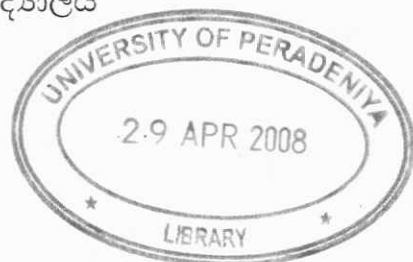
පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ දර්ශනපති (MPhil)
(සිංහල) උපාධිය සඳහා ඉදිරිපත් කෙරෙන
පර්යේෂණ නිබන්ධය
GS/MPhil/97/168

හරිසන් සඳගෝමි ක්‍රෝපරහේවා
බී. ඒ. (ගෞරව) (කොළඹ), එම්. ඒ. (ලන්කාස්ටර්)

සිංහල අංශය
පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය
පේරාදෙණිය

1996/1997

617378

විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය පිළිබඳ
සමාජවාග්විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

හරිසන් සඳගෝමී කෝපරහේවා - GS/MPhil/ 97/168

සාරාංශය

විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය පිළිබඳ මේ නිබන්ධය මගින් නූතන සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරයේ සමාජ ඉතිහාසය හා පසුබිම සාකච්ඡාවට ලක් කෙරේ. මෙම විෂය පිළිබඳ ව විවිධ අංශ අලලා පර්යේෂණ කෙරී ඇතත් එය සමාජවාග්විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටියෙන් විග්‍රහ කෙරුණු අවස්ථා නොමැත. එකී එළැඹුමෙහි පිහිටා නූතන සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය කෙරෙහි බල පෑ සමාජ - ඓතිහාසික හා සංස්කෘතික සාධක මෙන් ම භාෂා රීති ප්‍රතිසංස්කරණ මාර්ගයෙන් නූතන සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරය සකස් වූ ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම මේ කෘතියේ මූලික ප්‍රයත්නය යි. විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරයේ ඉස්මතු වූ භාෂා විෂයක මතවාද හා ආකල්ප මෙන් ම භාෂා පුනර්ජීවනය, භාෂා රීති නිර්දේශිකරණය, භාෂා පරිශුද්ධතාව, භාෂා සම්මතකරණය හා භාෂා සැලසුම්කරණය වැනි භාෂා විෂයක සමාජ සංසිද්ධීන් නූතන සිංහලය ඇසුරින් විස්තරාත්මක ව විමසා බැලේ. ඒ අනුව විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරයේ පරිණාමය, සමාජ ඉතිහාසය හා විවිධත්වය පුළුල් සමාජීය සන්දර්භයක් යටතේ මෙහි සාකච්ඡාවට ලක් කෙරේ.

මේ අධ්‍යයනය, ප්‍රධාන පරිච්ඡේද පහකින් හා සමාලෝචනයකින් යුක්ත ය. පළමු වැනි පරිච්ඡේදය සිංහල භාෂක සමාජය හා භාෂා ව්‍යවහාරය පිළිබඳ පොදු හැඳින්වීමකින් පසු ව සමාජ සන්දර්භය තුළ භාෂාධ්‍යයනයේ වැදගත්කම සලකා බලයි. දෙවැනි පරිච්ඡේදයේ දී දහනව වැනි සියවස අග භාගයේ ආරම්භ වූ භාෂා පුනර්ජීවනයේ සමාජ ඓතිහාසික පසුබිම සාකච්ඡාවට ලක් කෙරේ. නූතන සිංහලයේ භාෂා රීති ප්‍රතිසංස්කරණය සහ රාජ්‍ය භාෂාවක් ලෙස සිංහල භාවිතයේ සිදු වූ භාෂා සැලසුම් ප්‍රයත්න පිළිබඳ වූ ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් සඳහා තෙවැනි පරිච්ඡේදය කැප වෙයි. සිව් වැනි පරිච්ඡේදය යොමු වන්නේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය කෙරෙහි බල පෑ භාෂා මතවාද හා ස්ථිති සංරක්ෂණයට අදාළ වූ සංසිද්ධීන් සාකච්ඡා කිරීම සඳහා ය. විසි වන සියවසේ දී ඇති වූ 'විකල්ප' ප්‍රයෝගවල ව්‍යාප්තියත් සමඟ 'සම්භාව්‍ය' හා 'නූතන' භාෂා රීති සංශ්ලේෂණය සිදු වූ ආකාරයත්, භාෂා සම්මතකරණයක අවශ්‍යතාව පැන නැඟුණු ආකාරයත් පස් වැනි පරිච්ඡේදයේ සාකච්ඡාවට ලක් කෙරේ. විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂා ව්‍යවහාරය පිළිබඳ ව සමාජවාග්විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයකින් සිදු කළ මේ අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන නිගමන සමාලෝචනයකින් නිබන්ධය අවසන් වෙයි.

විසි වන සියවසේ සිංහල භාෂාව හා සමාජය ආශ්‍රිත සංසිද්ධීන් රාශියක් විමර්ශනයට ලක් කෙරෙන මේ අධ්‍යයනය, නූතන සිංහලයේ සමාජ ඉතිහාසය පිළිබඳ ගවේෂණයක් ලෙස ද හඳුන්වා දිය හැකි ය. එසේ ම නූතන සිංහලය භාෂාව අරබයා සමාජවාග්විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනවල කාලීන අවශ්‍යතාව පෙන්වා දීම ද මේ නිබන්ධයේ විස්තාරිත අභිලාෂයකි.